

GALERIJBOUW IN DEN POLDER SPANGEN DOOR M. BRINKMAN

EEN poging om de grootste nadeelen van het in-de-stad-wonen te ontgaan en een weinig (zij het dan ook zeer weinig) van de voordeelen van het ééngesinshuis te doen samengaan met de noodzakelijkheid van in lange rijen, vier hoog, kleine woningen te moeten bouwen, 264 stuks op nauwelijks één hectare.

Bezwaren? Zeker zijn ze er, maar — het wonen met acht gezinnen op één trap (het type waartoe men anders had moeten komen) is ook niet geheel zonder bezwaren; men denke slechts aan het vele trappen loopen voor de bewoners van tweede en derde verdieping bij het doen van inkoopen aan de deur, het verwijderen van afval, het gesjouw met kinderen en wagentjes enz. enz.

De voordeelen, welke bij deze bouwwijze konden verkregen worden, zijn — kort opgesomd — de volgende:

Elke woning is een geheel vrije woning met eigen buitendeur, zichtbaar vanaf de openbare straat.

Slechts de bewoners van eerste verdieping moeten voor het doen van hunne inkoopen bij bakker, groenteboer enz. gebruik maken van hun eigen kleine trap; bij alle bewoners van beganegrond en tweede verdieping (+ 200 stuks) komen deze kooplieden gelijkvloers vóór de huisdeur van elke woning.

Keuken- en verdere afval wordt direct van het keukenaanrecht door stortkokers in vuilnisbakken verzameld, welke, gelijkstraats staande, zonder tusschenkomst der bewoners door de gemeentereiniging worden weggehaald.

Wasschen aan huis is onnoodig, daar zich zoowel op den beganegrond als op de galerij der tweede verdieping — midden in het huizencomplex — een waschlokaal bevindt met een aantal dubbele waschtroggen, waarboven koud- en heetwaterleiding, voldoende om in drie of vier dagen tijds elke bewoonster in de gelegenheid te stellen, haar wasch in één dier lokalen te reinigen. De noodige droogcellen bij elk lokaal, waarin de wasch in drie à vier uur droogt, maken het mogelijk, dat in de woningen niet wekelijks één of meer